

Zpravodaj

KSČM

Občasník - Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy

6/2025

**Červen je časem uzavírání jedné kapitoly a otevírání dalších.
Děkujeme všem učitelům, studentům a rodinám za jejich celoroční
úsilí a přejeme jim krásné léto plné odpočinku a zasloužené radosti.**

**Městský výbor KSČM přeje všem občanům, aby si v nadcházejícím
období našli čas na oddech, načerpali nové síly a s odvahou čelili
výzvam, které nás čekají.**

Městský výbor nezahálí

Kromě běžných úkolů, které jsou nám ukládány z vyšších orgánů, máme ve svém plánu práce i několik dalších akcí.

Je to například tradiční setkání levicových subjektů v Havířově. Uskutečnilo se i letos, a to v březnu. Zúčastnili se zástupci MěV, Odborové organizace, žen a společnosti, Levicových žen a SONu.

O současné politické situaci hovořil předseda MěV s.Candulas, o problémech v odborovém orgánu s.Mlčák, informace o činnosti SONu podala s.Racková. Důležitost včasné názorné informace zdůraznila s.Kročková.

Práci všech těchto organizací můžeme hodnotit kladně.

Setkání členů KSČM

Další naší tradiční pěknou akcí je SETKÁNÍ ČLENŮ KSČM při příležitosti výročí vstupu do strany. Setkání se uskutečnilo 16. dubna a přítomné „jubilanty“ přivítal místopředseda MěV s. Mlčák. Krásnou básní s příhodným názvem „Těm, co zůstali“ je pozdravila s.Marie Kročková.

Blahopřání a poděkování za věrnost straně předal předseda MěV s.Candulas.

Vzpomínky na vstup do strany a práci, kterou dělali, byly velmi zajímavé. Zazněly, samozřejmě, i velmi konkrétní kritické poznámky k současné politické situaci - přeručování historie, postoj k naší straně a jejím představitelům a k dalším současným problémům.

Akce se vydařila a chceme v této tradici pokračovat. Věrní členové si to zaslouží.

1. máj

Opravdu významnou akcí, kterou máme každý rok ve svém plánu, jsou oslavy 1. máje.

Přes negativní názory, a dokonce i návrhy, že bychom akci neměli dělat, většina nás neustoupila a 1. května jsme se na naší oslavě sešli.

Přítomné pozdravila májovou básní s. Marie Kročková, úvodní slovo přednesl předseda MěV KSČM a přítomné pozdravila předsedkyně OV KSČM Jana Pohludková. Představili se i naši kandidáti do podzimních voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR - s. Tomas Candulas a s. Soňa Štrompová.

K dobré náladě všech přispělo vystoupení hornického souboru, s kterým jsme si mohli

zopakovat krásné hornické písně. Celým odpolednem nás provázelo i oblíbené Duo ZZ Band. Nechyběly, samozřejmě, ani oblíbené koláče a bohaté občerstvení a k dobré náladě přispělo také krásné slunečné počasí.

Velký dík patří všem, kteří přispěli ke zdaru krásné akce ať už při organizaci, zajištění

občerstvení nebo dobrovolnými příspěvky.

Pietní akt

6. května zástupci MěV KSČM Havířov, zastupitelé za KSČM a členové Česko – Ruské společnosti uctili umučené rudoarmějce v prostřední Suché. Následující den se uskutečnil pietní akt pořádaný městem Havířov u pamětní desky před kostelem sv. Anny v Havířově – Městě. Za MěV KSČM Havířov

položil kytici předseda Tomas Candulas společně s místopředsedou Stanislavem Mlčákem. Následně byly položeny rudé karafiáty i na dalších pietních místech v Havířově.

Fašizace české společnosti pokračuje

Pravicová vláda Petra Fialy a její poslanci pokračují v zoufalé snaze zůstat u moci za každou cenu a snaží se umlčet své odpůrce i omezováním ústavních práv a svobod.

Od jejich nástupu k moci jsme se dočkali cenzury, zakazování webových stránek, hanění

a pronásledování politických odpůrců a jejich kriminalizace, propouštění lidí ze zaměstnání z politických důvodů.

Omezování svobody slova je doprovázeno snahou o větší kontrolu společnosti, například sledováním její činnosti na internetu, posilováním pravomocí silových složek státu, především vojenské policie, ale také uzavřením Dohody mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany (DCA).

V souvislosti s úspěchem volebního projektu STAČILO! ve volbách do Evropského parlamentu a krajských zastupitelstev, jehož hybnou silou je Komunistická strana Čech a Moravy, se jim opětovně, po krátké přestávce, stává pomyslným trnem v oku i KSČM. Již od minulého roku

mainstreamová média dehonestují e-shop společnosti Futura, kde je KSČM majoritním akcionářem, za předměty s komunistickou tematikou, opětovně sílí snahy po kriminalizaci a zákazu KSČM od různých pochybných iniciativ, institucí a neziskových organizací financovaných i ze zahraničí.

V minulých dnech pak navrhl poslanec Marek Benda (ODS) spolu se svými koaličními kolegy zavést do trestního zákona výslovně i trestnost všech forem podpory a propagace jak nacistického, tak komunistického hnutí. Trest, který za takovou činnost budou moci soudy uložit, je od jednoho roku do pěti let odnětí svobody. KSČM takovýto návrh zákona důrazně odmítá a považuje ho za účelový, diskriminující. Předkladatelé se chtějí spolu s potápějící se koalicí SPOLU zavděčit zbytkům svých voličů něčím, na co už přes 30 let slyší – antikomunismem. Respektive opětovnou snahou dostat KSČM mimo zákon a ideálně zavřít kohokoliv, kdo kritizuje dnešní systém.

Tuto iniciativu tak KSČM vnímá jako pokus o zbavení se politické konku-

rence, která ohrožuje Fialovu vládu a zbytky jeho věrných. Ve světle událostí v Rumunsku, Francii i jinde jsou tyto snahy velice nebezpečné. A to tím více, čím více zapadají do celoevropského trendu přepisování historie a dávání rovnítka mezi nacismem a komunismem.

Pravdu nelze umlčet ani zakázat. KSČM nikdo nikdy neumlčí. Řekněme vládní asociální a antikomunistické politice STAČILO!

VV ÚV KSČM

Komentář k aktuální situaci ve světě

Zdánlivá letargie imperialistického status quo byla výrazně narušena po nástupu reakčního miliardáře Donalda Trumpa na post prezidenta USA na konci ledna 2025. Trump se společně se svými spolupracovníky pustil okamžitě „do práce“. Někteří ho blahořečí, jiní zavrhuji.

My komunisté chápeme tuto situaci ne jako rozmar excentrického miliardáře, ale jako dialekticky logický vývoj událostí, vyplývající z materiální podstaty a rozložení sil na geopolitické a kapitálové šachovnici.

Již mnohokrát v minulosti, a výrazně po zahájení války na Ukrajině, jsme dokazovali, že se současný kapitalismus nachází v hluboké krizi. Jednotlivé vlády mocností nejsou schopné uspokojit potřeby kapitálu, jenž tvoří jejich vládnoucí třídu, a usiluje o přerozdělení zdrojů a sfér vlivu. To se projevuje jednak (prozatím) nepřímými střety mezi jednotlivými

světovými imperialistickými velmocemi a jejich uskupeními v různých kombinacích (USA, Rusko, EU, NATO, Čína), ale také vnitroimperialistickými rozpory v těchto zemích a uskupeních. Jednotlivé regionální konflikty nejsou jenom válkami mezi na první pohled zúčastněnými protistranami, ale válkami vedenými minimálně částečně „v zastoupení“. Typickým příkladem je konflikt na Ukrajině, kde se střetává NATO s Ruskem a jeho spojenci. Kapitál soustředovaný v USA a Evropě není schopen generovat potřebné zisky, ztrácí za Čínou, ale také Ruskem, které posílilo jak válkou, tak spojenectvím s Čínou a v rámci uskupení BRICS.

Zatímco politika většiny zemí EU zvolila metodu pokračování podpory Zelenského režimu, kdy hlavním finančním podporovatelem aktivit na ukrajinské frontě byly USA, Trump a jeho lidé zhodnotili situaci jinak.

Využili nespokojenosti s Bidenovou vládou jak ze strany amerického lidu, na nějž krize dopadá v podobě propadu životní úrovně a rozkladu již tak dost děravé sociální sítě, tak ze strany amerického kapitálu. Dolar ztrácí pozici světové rezervní měny, americké podniky přestávají být konkurenceschopné a inovativní. Americkou ekonomiku dostihla Čína jak v objemu, tak procentech růstu, i když jsou USA stále největším generátorem HDP (počítaném v dolarech a ne dle parity kupní síly). Když Trump říká, že „uděláme Amerikou opět velkou“, tak má na mysli prostor a zisky pro ty, kteří byli při jeho inauguraci reprezentováni pány: Bezosem, Zuckenbergem a Muskem. Opět velká Amerika je vlastně proklamací panovníka impéria, které je v kolapsu, což si Trump sice racionálně připouští, ale volí metody, které nakonec stejně selžou, jež jsou typické pro snahy zachránit hroutící se firmu, ale také odpovídají vzorci chování elit v době krize a kolapsu.

Trumpovým strategickým cílem a rivalem je Čína. Tento problém je pro podnikání, které reprezentuje, mnohem zásadnější než spojenectví s EU, NATO apod. A tak se snaží oprostít ode všeho, co stojí stát peníze. Přišlo by mu vhod i případné rozštěpení spojenectví Číny s Ruskem. Bojuje s ohromným státním dluhem. Tak se snaží zbavit konfliktu na Ukrajině

a vydělat na tomto aktu, místo aby čekal, až zbude celý účet na něj. Nechce být na straně poražených. EU ho nezajímá, protože mu nemá co nabídnout. Vidí, že další udržování konfliktu je drahé a neefektivní, že Rusko místo očekávaného úpadku posiluje. Jako bonus dostává rozkol bruselské party. Zároveň se uchyluje k prostředkům imperátora upadající říše: vykřikuje, že bude expandovat (Grónsko, Panama, Kanada, Gaza...), zaměřuje se na uprchlíky, na státní sektor, zavádí a zase ruší cla. Prostě potřebuje ušetřit a neztratit důvěru amerických kapitalistů ani důvěryhodnost na mezinárodních trzích. Tyto jeho akty (ze strany EU nečekané) vyvolávají nejružnější reakce.

EU a spojenci USA v NATO jsou rozčarování a jejich reakce to odráží stejně jako snahy podporovat jiné zájmové skupiny než ty, které momentálně zvítězily v USA. V panice se snaží trvat na svém a řinčí zbraněmi, ale je zřejmé, že možnosti většiny zemí EU a NATO rozhodně neslibují rychlý a úspěšný zásah na ukrajinské frontě. Ale určitě mají možnost konflikt rozšířit, prodlužovat a eskalovat. Prozatím zůstávají u proklamací a usilují o to, aby byli schopni alespoň konkrétní reakce na vzniklou situaci. Rozkol EU a NATO je pravděpodobným, očekávatelným důsledkem.

Probíhající militarizace EU, která se má dle posledních plánů předsedkyně Evropské komise Ursuly von der Leyenové výrazně urychlit, nemůže mít potenciál ohrozit Rusko. Jejím cílem je vyřešit vnitřní problémy EU včetně snahy dát impuls skomírající ekonomice – ve skutečnosti zvýšit zisky již tak z válek bohatnoucího vojensko-finančního komplexu z prostředků lidových tříd obyvatel – a zmírnit vnitřní rozpory mezi jednotlivými státy a regiony. Hlavním cílem je však připravit ozbrojené síly proti vlastním lidem, jejich očekávaným a očekávatelným reakcím na všeobecnou krizi systému. Situace je velmi fluidní a mnoho různých scénářů vypadá jako pravděpodobných. Jak konkrétně se krize projeví, je rozhodně důležité, ale ne klíčové. Naopak nutné je pochopit, proč se tak děje a co to znamená pro lidové třídy, pro ekosystém, pro zbytky míru, jak u nás, tak v ostatních zemích. Můžeme tedy shrnout, že všechny tyto události v rychlém sledu jsou projevem hluboké krize systému. Dochází k přerozdělování zdrojů, geopolitického vlivu a tvorby dvou bloků (USA a spojenci vs. Čína, Rusko a spojenci). Jsou také završením kontrarevoluce přelomu 80. a 90. let 20. století. Úroveň zapojení státu, kapitálu a korporací v této válce jasně ukazuje

na imperialistický charakter války, která vypukla uprostřed zesílení antagonismů a rozporů mezi dvěma válčícími kapitalistickými tábory. Imperialistický a světový charakter války ukazuje i materiální otisk, který nechávají samotné zbraně, jejich materiální složení a centra odkud pocházejí. To znamená, že nejde jenom o válku, která se uskutečňuje na Ukrajině jako rusko-ukrajinský konflikt, ale jedná se o rozšířený konflikt mezi ukrajinskou buržoazií, USA, EU a NATO na jedné straně a ruskou buržoazií a jejími spojenci na straně druhé. Tento konflikt je součástí kapitalistických antagonismů eskalujících v Gaze, Sýrii, střední Africe atd. Tyto konflikty rozptýlené po celém světě mohou být chápány jako světová válka, a to i na základě světového charakteru ekonomických sankcí, které jsou odborníky považované za válečný mechanismus. Stejně jako ostatní formy války ničí a zničí ekosystémové vztahy, život a ekonomiku ve prospěch části vládnoucích elit. Zpátečnictví, absolutismus, autoritářství, podpora nacionalismu, rasismu, militarizace v USA a ve státech EU sílí. Rozhodnutí Evropské komise o přechodu k válečné ekonomice potvrzuje tyto skutečnosti. Představitelé evropských států otevřeně diskutují o vyslání armády na Ukrajinu.

Ať se situace vyvine jakkoliv, na pracující dolehnou zvýšené výdaje na zbrojení, sankce a cla, která jsou vlastně daňovým mechanismem, protože je zaplatí spotřebitel. Dalšími kroky budou pokračující zásahy do lidových práv a svobod a samozřejmě na mnoha místech skutečný válečný konflikt. Tam, kde nevypukne, bude zrychleně upadat či stagnovat životní úroveň a podmínky většiny obyvatel – kapitál dnes nedokáže, resp. nepotřebuje vytvářet své výběrové výkladní skříně, jako dříve v případech tzv. sociálních států. Drobnky ze stolu válečné konjunktury dopadnou pouze k někomu, budou krátkodobé a mohou pomoci vydláždít cestu k militarizaci a fašizaci částí mas lidí. Ta by nakonec zničila i to málo, co vládnoucí třídy ze stolu některým lidem upustily, včetně mnoha lidí samotných.

Dnes žádná iniciativa – Trumpova, Macronova nebo kohokoliv jiného z buržoazního spektra – nepřinese ukončení války, zastavení krize. Naopak, velmi rychle dojde k další, ještě hlubší krizi, kterou mohou doprovázet různé fašizující tendence, podporované samotnou buržoazií, a to proto, že nebudou zlikvidovány materiální příčiny konfliktu, základní rozpory kapitalismu.

Systém již nemá žádné mechanismy ani kapacitu pro vlastní resuscitaci a znovunastolení rozvoje jako dřív,

nebo alespoň kontrolovaného pádu. Praxe i teorie ukazují, že jediným možným řešením je revoluční změna ekonomicko-společenského systému, která se však nemůže odehrát sama od sebe jenom na základě jakési abstraktní zákonitosti dějinného vývoje, není možné k ní dojít ani postupnými kroky. Musí ji provést uvědomělá, organizovaná dělnická třída a její spojenci z řad lidu. Zde také musíme dodat, že v současnosti je organizovanost a uvědomělost dělnicko-lidových tříd minimálně na severní polokouli horší, než byla např. v roce 1945. Není jiné cesty než pracovat na organizovanosti a uvědomění dělnické třídy a dalších lidových tříd. Tento postup se může jevit jako velmi složitý, dlouhodobý, kontrastující s rychlostí vývoje na poli protivníka, ale je třeba také podtrhnout, že trhliny v systému, krize sama poskytuje argumenty a prostor pro úspěšnost revolučního procesu. Také samo “zrychlení” dějin demonstruje a pravděpodobně i posiluje možnost změny. Stejně tak samotná pokračující ekosystémová krize (anthropocén) je dalším argumentem, který ukazuje nutnost revoluční změny směrem ke společnosti bez vykořisťování člověka člověkem, bez drancování

Kolektiv pro práci, kulturu a vědu

přírody.

80 let od Zákřovské tragédie

Těsně před příchodem osvoboditelů ještě nacisté vraždili za účasti svých spojenců - vlasovců.

Blížící se porážka fašismu vedla vedoucí nacistické zločince k těm nejbystiálnějším činům. Jedním z mnoha takových u nás je i tragédie devatenácti zákřovských občanů.

Pod záminkou, že Zákřov je střediskem partyzánů a obyvatelstvo je podporuje, podnikli němečtí fašisté - se zrádci Vlasovci - proti Zákřovu vražednou akci. Gestapem

z Velkého Újezda byl vypracován plán akce proti Zákřovu a to tak, že celá vesnice bude obklíčena Vlasovci a pod záminkou střelby partyzánů na Vlasovce bude provedeno zatčení partyzánů a jejich pomocníků podle předem připraveného seznamu.

Akce Zákřov byla provedena 18. dubna 1945. Zúčastnil se jí celý prapor Vlasovců. Navečer odjela horda Vlasovců přes Výkleky k Zákřovu. Po 21. hodině obklíčili gestapáci a Vlasovci obec a provedli prudký útok na severní část vesnice. Používali pušky, kulomety, pancéřové pěsti a ruční granáty. Zakrátko vyšlehly ze stavení rolníka - pana Frant. Švarce - plameny, ale občané požár lokalizovali. Tato usedlost však byla vzápětí znovu zapálena. Když se občané znovu pokoušeli hasit nebo zachraňovat dobytek, bylo na ně stříleno. Někteří byli zadrženi a odvezeni do jednoho stavení, kde byli střženi. Aby bylo znemožněno hašení požáru, naházeli Vlasovci do ohně ruční granáty, které postupně vybuchovaly. Pod ochranou palby prováděli Vlasovci drancování, loupení a zatýkání osob - hlavně mužů a chlapců -

až do ranních hodin.

Na druhý den ráno byli propuštěni bez výsledku muži starší 50 let. Ostatní - v počtu 23 - byli v trojstupech odvedeni do Velkého Újezda. Tam je Vlasovci zavřeli do malé místnosti ve dvoře radnice - bývalého chlěva. Zde byli dva dny „vyslýchání“, bití a týrání. Čtyři z uvězněných byli propuštěni. Ostatních 19 mužů po dvou-denním mučení, s přeraženými údy a rozbitými obličejí, naházeli do nákladního auta a odvezli do lesa k samotě Kyjanice. Stalo se tak v podvečer 20. dubna. Nad samotou Kyjanice u dřevěné boudy (o rozměrech asi 150x210 cm) zastavili, přivezli německého faráře p. Schustera ze Slavkova a vyzvali ho, aby dřevěnou boudu vykropil jako hrob. Když farář uviděl zakrvácené a zohyzdělé obličejí a těla přivezených mužů, zhroutil se a odmítl výkrop provést. Němci a vlasovci nalili pak do boudy dehet, naházeli poloubité české mučedníky do boudy, obložili je dřívím, na těla nalili ještě benzín a pak vše zapálili...

Dlouho se plížil dusivý dým lesy a údolím. Místo bylo střeženo ozbrojenými barbary a nikdo tam nesměl.

Doma zatím příbuzní mrtvých marně - po prožitých hrůzách - čekali na návrat svých manželů, otců, synů a bratrů. Ti se však nevrátili.

BYLI TO:

Calábek Josef (45 roků) Zákřov

Marek Josef (43 roků) Zákřov

Marek Drahomír (17 roků) Zákřov

Švarc František (43 roků) Zákřov

Švarc Vladimír (16 roků) Zákřov

Ohera Jan (40 roků) Zákřov

Plánička Jan (35 roků) Zákřov

Závodník Miroslav (23 roků) Zákřov

Závodník Jaroslav (21 roků) Zákřov

Glier Antonín (18 roků) Zákřov

Ohera Oldřich (37 roků) Zákřov

Bém Vlastimil (19 roků) Tršice

Wolf Otto (18 roků) Tršice

Pazdera Jan (32 roků) Doloplazy

Přikryl Klement (32 roků) Doloplazy

Jahn Josef (18 roků) Velká Bystřice

Švec František (26 roků) Velká Bystřice

Musil Josef (30 roků) Bystrovany

Žák Jaroslav (24 roků) Brno

Praha - Řeporyje, vrahům těchto lidí, postavila pomník.

Zdroj: Komunistický svaz mládeže

64.výročí havárie na dole Dukla

V letošním roce 7.července uplyne 64 let od jedné z největších tragédií při těžbě uhlí v naší republice. Tehdy zahynulo na dole Dukla v Havířově 108 horníků. Říká se, že čas hojí rány, a je to zřejmě pravda. Dnes žije již jen málo těch, kteří byli přímými účastníky tohoto neštěstí. Jsem však rád, že i po tolika letech se dnes najdou lidé, kteří v této nelehké době si najdou chvíli času, aby si vzpomněli na své bývalé spolupracovníky. Patřím ke generaci, která byla přímým účastníkem této havárie, a který se po celou tuto dobu zúčastňoval vzpomínkových aktů.

Ještě dnes si živě vzpomínám, že v sobotu, 1.července 1971 jsem promoval na VŠB, hornicko-geologické fakultě, kde jsem převzal diplom horního inženýra. Ihned v pondělí, 3.července jsem fárál do dolu ve funkci směnového technika. Dá se říci, že již pátá moje směna mohla být i tou mojí poslední. V okamžiku, kdy na šachtě již hořelo, pohyboval jsem se na jednom ze dvou mně svěřených pracovišť. Kdybych v tuto chvíli byl na druhém pracovišti, již bych neměl šanci vyfárat. Měl jsem štěstí v neštěstí, že na praco-

višti, na kterém jsem se nacházel, jsem ucítil zápach po merkaptanové signalizaci, který se v té době používal v případě hrozícího nebezpečí. Ihned jsem se spojil s dispečerem a po mém dotazu, co se děje, jsem dostal od něj pokyn, abych okamžitě odvolal osádku a společně vyfárál na povrch. Dal jsem proto pokyn předákovi, aby ihned informoval všechny horníky a já jsem ještě prošel celé pracoviště, abych se přesvědčil, že všichni svá pracoviště opustili. Teprve, až jsem přišel k jámě, jsem zjistil, že v té době již 108 pracovníků není mezi živými. Po vyfárání na povrch jsem se na pokyn směnmistra přiřadil k těm, kteří zajišťovali úkoly, plynoucí z pokynů vedoucího likvidace havárie. Teprve po třech dnech a nocích jsem se dostal k rodičům a mohl jim sdělit, že jsem havárii přežil. Mysleli si totiž, že jsem byl mezi těmi, kteří zahynuli.

Jelikož se již žádného horníka zachránit nepodařilo, bylo nutno přistoupit k uzavření dolu vybudováním sedmi výbuchovzdorných hrází, čímž došlo i k uhašení požáru.

Nastalo období jedno z nejsložitějších, a to odvětrání uzavřených pracovišť a zejména vyproštění všech postižených horníků. To bylo období, kdy jsem pochopil, nakolik je havířská dřina v každodenním dotyku se smrtí. Kdo něco takového osobně prožije, nemůže se již nikdy zachovat jako křivák. Je to má zkušenost, kterou jsem získal z mého působení na dole Dukla, kdy jsem měl tu čest řídit tento vynikající kolektiv, který prošel touto náročnou životní zkušeností. Pracoval jsem totiž na tomto dole po dobu 32 let, z toho 13 let jako ředitel. Mohu říci, že jsme každoročně přicházeli k památníku padlých horníků, abychom zavzpomínali na své bývalé kamarády, z nichž jsme mnohé z nich osobně znali, neboť

jsme s některými žili na brigádnických domovech. Položili jsme kytičku a poklonili se jejich památce.

Teprve později, po tzv. „sametové revoluci“, se někteří, aby se zviditelnili, začali předhánět v tom, kdo nejvíce pošpiní hornictví a horníky vůbec, a to dokonce na pietním aktu. Vůbec nechápu, jak bývalá primátorka za ČSSD mohla u památníku zahynuvších horníků říci, že si to vlastně způsobili sami, neboť se nechali uplatit poskytnutím bytu za to, že šli do hornictví. Asi vůbec nepochopila, že my jsme šli do hornictví proto, abychom pomohli válkou zničené vlasti.

Ing. Jaroslav Gongol, CSc.

STAČILO!
NOVÝ ZAČÁTEK

Zdroj: stacilo.cz

FIALOVA REŽIMU
STAČILO!

Stacilo

stacilocz

www.stacilo.cz

STAČILO!
NOVÝ ZAČÁTEK

**Česko
mohlo být
zneužito,
řekl Fiala
k bitcoinové
kauze.**

NOVÝ LEVICOVÝ TÝDENÍK

NAŠE **PRAVDA**

Vydává MěVKSČMHavířov – určeno členům sympatizantům KSČM sympatizujícím občanům

Palackého 689/2
736 01
Havířov - Město

Telefon : +(420) 596 436 357
Facebook: www.facebook.com/KSČM-Havířov-1762278827326690
Email : mv.havirov@kscm.cz
Web :